

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1308—1316

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1308	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta	3487
1309	Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	3489
1310	Asetus työvoima- ja elinkeinokeskuksista annetun asetuksen 9 §:n 1 momentin ja 12 §:n 1 momentin muuttamisesta	3493
1311	Asetus liikennevakuutuskeskuksen säännöt sisältävän asetuksen muuttamisesta	3494
1312	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös konsernitilinpäätöksen laatimisesta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytetyn säännösten mukaisesti annetun päätöksen 2 §:n ja 3 §:n muuttamisesta	3496
1313	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös suomalaisten vakuutusyhtiöiden ja vakuutusyhdistysten sekä Suomessa toimivien ulkomaisten vakuutusyhtiöiden vakuutusluokista annetun päätöksen muuttamisesta	3497
1314	Verohallituksen päätös vuonna 2000 sovellettavien ennakonpidätysperusteiden voimaantulosta	3499
1315	Verohallituksen päätös veroilmoituksesta annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta	3500
1316	Verohallituksen päätös niistä perusteista, joiden mukaan muun kiinteistön kuin maatilan maapohjan verotusarvo lasketaan vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa	3501

N:o 1308

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 7 a §:n 1 ja 8 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1134/1996, sekä *lisätään* lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

6 a §

Maksukatto

Kohtuuttoman korkeaksi nousevan maksurasituksen estämiseksi on asiakasmaksuista palvelujen käyttäjälle vuoden aikana 3 500 markan enimmäismäärä (*maksukatto*). Maksukaton ylittymisen jälkeen ovat maksukattoon sisältyvät palvelut maksuttomia. Laitoshoidosta voidaan kuitenkin periä maksu palvelun käyttäjän ylläpidosta maksukaton ylittymisen jälkeenkin. Ylläpitomaksun suuruus säädetään asetuksella.

Palvelun käyttäjältä perittyjen maksujen yhteismäärää laskettaessa otetaan huomioon ensimmäistä hoitokäyntiä seuraavan 12 kuukauden aikana perityt maksut terveyskeskuksen avosairaanhoidon lääkärinpalvelusta, yksilökohtaisesta fysioterapiasta, poliklinikakäynnistä, päiväkirurgisesta hoidosta, sarjahoidosta, yö- ja päivähoidosta, kuntoutushoidosta sekä lyhytaikaisesta sosiaali- ja terveydenhuollon laitoshoidosta. Alle 18-vuotiaan lapsen käyttämistä palveluista perityt maksut otetaan huomioon yhdessä hänen vanhempansa tai muun huoltajansa maksujen kanssa. Tällöin palvelut ovat

HE 77/1999
StVM 19/1999
EV 107/1999

1 momentin mukaisesti maksuttomia kaikille henkilöille, joiden maksut otetaan yhdessä huomioon. Alle 18-vuotiaalta ei saa periä ylläpitomaksuakaan.

Palvelun käyttäjän kotikunnan terveyskeskus voi kerätä maksukaton toteuttamiseksi tietoja suoritetuista asiakasmaksuista. Maksuja koskevien tietojen luovuttaminen muista terveydenhuollon toimintayksiköistä terveyskeskukselle edellyttää palvelun käyttäjän suostumusta.

7 a §

Lasten päivähoidon maksu

Lasten päivähoidosta annetussa laissa (36/1973) tarkoitetusta lapsen päiväkotijä perhepäivähoidosta voidaan määrätä kuukausimaksu. Maksu voidaan periä enintään yhdeltätoista kalenterikuukaudelta toimintavuoden aikana. Jos lapsi on päivähoidossa

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

toimintavuoden kaikkina kuukausina ja lapsi on poissa päivähoidosta toimintavuoden aikana muusta syystä kuin sairauden vuoksi enintään kolme neljäsosaa kuukausimaksun perusteena olevien kuukausittaisten hoitopäivien määrästä, voidaan maksu kuitenkin periä 12 kuukaudelta. Poissaolopäiviä laskettaessa otetaan huomioon etukäteen ilmoitetut poissaolot.

Maksu voi kokopäivähoidossa olla lasta kohti enintään 1 100 markkaa. Lasta koskevaa sataa markkaa pienempää maksua ei peritä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 1309

Asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn peruspalveluministerin esittelystä

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 9 päivänä lokakuuta 1992 annetun asetuksen (912/1992) 3 §:n 5 momentti, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 8 a ja 8 b §, 9 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 23 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 5 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti asetuksessa 1648/1992, 8 §:n 1 momentti asetuksessa 290/1997, 8 a ja 8 b § sekä 9 §:n 1 ja 2 momentti asetuksessa 772/1998, 12 § mainituissa asetuksissa 290/1997 ja 772/1998, 14 §:n 1 momentti asetuksessa 1386/1993 sekä 23 § asetuksessa 1335/1994, sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 1648/1992, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, sekä asetukseen uusi 5 a luku seuraavasti:

3 §

Kotona annettava palvelu

Tilapäisestä kotipalvelusta voidaan periä kunnan päättämä kohtuullinen maksu. Tilapäisestä kotisairaanhoidosta voidaan periä enintään 60 markkaa lääkärin tai hammaslääkärin kotikäynnistä ja enintään 35 markkaa muun henkilön kotikäynnistä. Tilapäisestä kotisairaanhoidosta ei saa kuitenkaan periä erikseen maksua sellaiselta henkilöltä, joka saa 1 momentissa tarkoitettua jatkuvaa kotisairaanhoitoa.

Palvelun käyttäjän kotona annetusta erikoissairaanhoidosta voidaan periä 8 §:n mukainen maksu. Sarjassa annettavasta hoidosta saa kuitenkin periä enintään 11 §:n mukaisen maksun.

7 §

Terveyskeskuksen avohoidon maksut

Terveyskeskuksen avosairaanhoidon lääke-ripalveluista voidaan periä terveyskeskuksen ylläpitäjän päätöksen mukaan maksu, joka voi olla:

1) enintään 120 markan vuosimaksu, joka on voimassa 12 kuukautta maksupäivästä siinä terveyskeskuksessa, johon maksu on suoritettu; jos palvelun käyttäjä ei ole maksanut vuosimaksua, häneltä peritään 60 markan käyntimaksu käyntikertojen lukumäärästä riippumatta; tai

2) enintään 60 markan käyntimaksu; maksun saa kuitenkin periä ainoastaan kolmelta ensimmäiseltä käynniltä samassa terveyskeskuksessa kalenterivuoden aikana.

8 §

Sairaalan poliklinikamaksu

Erikoissairaanhoidolaissa (1062/1989) tarkoitetun sairaalan tai muun toimintayksikön ja terveyskeskuksen erikoislääkärijohtoisen sairaalan poliklinikalla tutkittavalta tai hoitettavalta voidaan periä enintään 120 markkaa käynniltä. Sama maksu voidaan periä kaikilta 15 vuotta täyttäneiltä terveyskeskuksen ja sairaalan yhteisesti sairaalassa järjestämän päivystyksen yhteydessä arkisin 22.00—7.00 välisenä aikana sekä lauantaisin, sunnuntaisin ja pyhäpäivinä.

8 a §

Päiväkirurgia

Päiväkirurgisesta toimenpiteestä, joka tehdään leikkaussalissa ja joka edellyttää yleisanestesiaa, laajaa puudutusta tai suonensisäisesti annettavaa lääkitystä, voidaan periä 8 §:ssä säädetyn maksun sijasta enintään 400 markkaa.

8 b §

Laboratorio- ja kuvantamistutkimukset

Yksityislääkärin läheteellä tehtävistä laboratorio- ja kuvantamistutkimuksista, joihin ei liity muita tutkimuksia tai hoitotoimenpiteitä, voidaan periä enintään palvelun tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia vastaava maksu.

9 §

Suun ja hampaiden tutkimus ja hoito

Terveyskeskuksessa annetusta suun ja hampaiden tutkimuksesta ja hoidosta voidaan periä perusmaksuna enintään 35 markkaa käynniltä. Erikoishammaslääkärin antamasta hoidosta voidaan kuitenkin periä perusmaksuna enintään 70 markkaa käynniltä.

Edellä 1 momentissa säädetyn perusmaksun lisäksi voidaan tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä periä enintään seuraavat maksut:

- 1) Tutkimukset
 - a) kulloinkin voimassa olevan sairausvakuutuskorvaustaksan liitteen toimenpidealueen 0 eli tutkimusten osalta käyntikerralta 30 mk
 - b) röntgentutkimus hammaskuvalta 30 mk
 - c) leukojen ja koko hampaiston röntgenkuvaus 60 mk
- 2) Ehkäisevä hoito
 - a) kulloinkin voimassa olevan sairausvakuutuskorvaustaksan liitteen toimenpidealueen 1 eli ehkäisevän hoidon ja terveyskasvatuksen toimenpiteet käyntikerralta 30 mk
 - b) enintään 30 minuuttia kestävä hampaiden ja niiden kiinnityskudosten perushoito 60 mk
 - c) yli 30 minuuttia kestävä hampaiden ja niiden kiinnityskudosten perushoito 125 mk
- 3) Sairauksien hoito lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja proteettisia toimenpiteitä
 - a) kulloinkin voimassa olevan sairausvakuutuskorvaustaksan liitteen toimenpiteet:

sv-koodi	maksu
0 — 299	30 mk
300 — 499	60 mk
500 — 799	125 mk
800 — 1 099	180 mk
1 100 — 1 299	250 mk

- 4) Proteettiset toimenpiteet
 - a) proteesin huolto:

pohjauksella	180 mk
korjaus	125 mk
 - b) akryyliosa- ja kokoproteesi 600 mk
 - c) kruunut ja sillat hampaalta 600 mk
 - d) rankaproteesi
 730 mk |

Edellä 1—4 momentissa säädettyjä maksuja ei saa periä alle 19-vuotiailta. Siltä, jolla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus tai jolla on eräisiin Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta annetun lain (1039/1997) 2 §:ssä tarkoitettu todistus lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tar-

koitettuihin miinanraivaustehtäviin osallistumisesta, ei saa periä maksua hampaiden tarkastuksesta, ehkäisevästä hoidosta eikä protetiikkaan liittyvästä kliinisestä työstä.

12 §

Lyhytaikainen laitoshoido

Lyhytaikaisessa laitoshoidossa olevalta voidaan periä hoidosta ja ylläpidosta perusmaksuna enintään 150 markkaa hoitojaksolta, jos hoitojakson pituus on vähintään 3 hoitopäivää. Perusmaksua ei saa kuitenkaan periä psykiatrian tai päihdehuollon toimintayksikössä hoidettavalta. Hoidosta ja ylläpidosta voidaan periä psykiatrian toimintayksikössä hoidettavalta enintään 70 markkaa hoitopäivältä ja muussa lyhytaikaisessa laitoshoidossa enintään 135 markkaa hoitopäivältä. Maksuja ei saa kuitenkaan periä terveyskeskuksessa taikka sairaalassa tai sen toimintayksikössä alle 18-vuotiaalta siltä osin kuin hoitopäiviä on kalenterivuodessa kertynyt yli seitsemän. Maksuja ei saa myöskään periä mielenterveyslain (1116/1990) 9 §:n perusteella järjestetyn tarkkailun ajalta, jos tarkkailtavaksi otettua ei tarkkailun perusteella määrätä mielenterveyslain 8 §:ssä tarkoitettuun tahdosta riippumattomaan hoitoon.

Hoitopäivämaksun saa periä vain kerran kalenterivuorokaudelta. Jos asiakas siirtyy välittömästi toiseen laitokseen, lähettävä laitos ei saa periä maksua siltä päivältä, jona asiakas siirtyy.

Jos palvelun käyttäjä tulee laitoshoidon 12 vuorokauden kuluessa edellisen hoitojakson päättymisestä, häneltä ei saa periä perusmaksua alkavalta uudelta hoitojaksolta.

13 §

Päivä- ja yöhoidon maksu

Jos hoidollisista syistä on tarkoituksenmukaista, että joku on terveyskeskuksessa taikka sairaalassa tai sen toimintayksikössä taikka sosiaalihuollon laitoksessa tai muussa toimintayksikössä hoidettavana vain joko päivällä (*päivähoito*) tai yöllä (*yöhoito*), häneltä voidaan periä 12 §:ssä säädetyn maksun sijasta enintään 67 markkaa vuorokaudessa.

14 §

Kuntoutushoidon maksut

Lääkinnällisestä kuntoutuksesta annetun asetuksen (1015/1991) 3 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettua vammaiselle laitoshoidona annettua kuntoutushoidosta tai kehitysvammaisten erityishuoltona annettua kuntoutushoidosta voidaan periä enintään 50 markkaa hoitopäivältä.

23 §

Maksu lääkärintodistuksesta

Lääkärin ja hammaslääkärin todistuksesta ja lausunnosta voidaan periä todistuksen ja lausunnon laadun mukaan enintään 150 markkaa. Maksua ei saa periä kansanterveys-työssä hoitoon liittyvästä todistuksesta tai lausunnosta taikka koulu- tai opiskelijaterveydenhuollon yhteydessä kerättyihin tietoihin perustuvasta terveystodistuksesta (*nuorison terveystodistus*).

5 a luku

Terveydenhuollon maksukatto

26 a §

Maksukatto

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 6 a §:ssä tarkoitettua maksukaton kertymistä laskettaessa ei oteta huomioon:

1) maksuja, jotka korvataan tapaturmavakuutuslain (608/1948), maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981), sotilasvammalain (404/1948), liikennevakuutuslain (279/1959), potilasvahinkolain (585/1986) tai näitä vastaavan aikaisemman lain mukaan korvattavasta hoidosta;

2) maksuja, joiden suorittamiseen palvelun käyttäjälle on myönnetty toimeentulotukea;

3) edellä 24 §:ssä tarkoitettua perittyjä maksuja.

Edellä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuista palveluista voidaan periä asetuksella säädetty maksu vaikka palvelun käyttäjän suorittamien maksujen määrä ylittää maksukatolle säädetyn rajan.

Maksukaton ylittymisen jälkeen lyhytaikai-

sesta laitoshoidosta saa periä enintään 70 markkaa hoitopäivältä.

26 b §

Maksujen seuranta

Palvelun käyttäjän tulee osoittaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 6 a §:ssä tarkoitetun maksukaton ylittyminen. Maksujen seuraamiseksi palvelun käyttäjälle tulee antaa seurantakortti. Maksukaton ylittymisen jälkeen tulee palvelun käyttäjälle antaa todistus siitä. Todistuksen voi antaa sellainen kunnan tai kuntayhtymän toimintayksikkö, jossa annetaan maksukaton piirissä olevia palveluja. Todis-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

tuksen saamiseksi palvelun käyttäjän on tarvittaessa esitettävä alkuperäiset tositteet hänen itsensä tai hänen huollettavinaan olevien alaikäisten lasten saamista palveluista suoritetuista maksuista.

Terveyskeskus voi pitää rekisteriä palvelun käyttäjän suorittamista asiakasmaksuista maksukaton saavuttamisen seuraamiseksi. Rekisteriin saa merkitä vain palvelun käyttäjän tunnistetiedot, hoitopaikat sekä määrättyt ja suoritettut maksut.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 1310

Asetus

työvoima- ja elinkeinokeskuksista annetun asetuksen 9 §:n 1 momentin ja 12 §:n 1 momentin muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
muutetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksista 31 päivänä tammikuuta 1997 annetun asetuksen (93/1997) 9 §:n 1 momentti ja 12 §:n 1 momentti, seuraavasti:

9 §

Johtoryhmä

Keskuksessa on johtoryhmä, johon kuuluvat johtaja, osastopäälliköt, keskuksen yhteisistä hallinto- ja talousasioista vastaava virkamies, kaksikielisessä keskuksessa ruotsinkielisen palvelutoiminnan yhteensovittamisesta vastaava virkamies sekä, sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään, henkilöstön edustajia.

12 §

Asioiden ratkaiseminen

Asiat ratkaisee johtaja tai, sen mukaan kuin tässä asetuksessa tai muualla säädetään, keskuksen asianomainen osastopäällikkö tai muu virkamies, jolle on työjärjestyksessä annettu ratkaisuvallta. Johtaja ratkaisee keskusta koskevat asiat työjärjestyksessä määrätyn virkamiehen esittelystä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1311

Asetus**liikennevakuutuskeskuksen säännöt sisältävän asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
kumotaan liikennevakuutuskeskuksen säännöt sisältävän 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen (1627/1993) 16 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 311/1999,
muutetaan 9 §:n 2 momentti, kumottavan 16 §:n edellä oleva väliotsikko, 21 §:n 2 momentti sekä 26 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 2 momentti asetuksessa 455/1995 ja 21 §:n 2 momentti asetuksessa 1524/1995, sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 455/1995, uusi 1 a kohta seuraavasti:

2 §	<i>Alistus</i>
Liikennevakuutuskeskuksen tehtävänä on:	17 §
1 a) antaa moottoriajoneuvon omistajalle liikennevakuutuslain 15 §:n 4 momentissa tarkoitettu liikennevakuutus;	21 §
9 §	Korvausmenoja ja liikennevakuutuskeskuksen muita menoja varten perittävät maksut jaetaan jäsenyhtiöiden kesken niiden Suomessa saaman liikennevakuutuksen maksutulon mukaisessa suhteessa.
Kokouksessa jokaisella jäsenyhtiöllä on yksi ääni. Lisäksi jäsenillä on yhteensä 1 000 ääntä, jotka jaetaan yhtiöiden kesken niiden Suomessa harjoittamasta liikennevakuutuksesta viimeksi tiedossa olevan kalenterivuoden aikana saaman vakuutusmaksutulon suhteessa. Yhtiö saa kokouksessa äänestää enintään yhdellä kolmasosalla kokouksessa edustetusta äänimäärästä. Tätä momenttia sovellettaessa useaan Euroopan talousalueen valtioon sijoittautunut yhtiö sivuliikkeenä katsotaan yhdeksi yhtiöksi.	26 §
	Eronnut yhtiö on sen lisäksi, mitä jäljempänä säädetään, velvollinen suorittamaan keskukselle 21 §:ssä tarkoitettut maksut eromisajankohtaan asti. Jos yhtiö on suorittanut ennakkona enemmän kuin lopullisen maksunsa, liikennevakuutuskeskuksen on viivytyksettä palautettava eronneelle yhtiölle liikaa maksettu osuus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2000.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voi-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

daan ryhtyä tarpeellisiin toimiin sen täytän-
töönpanemiseksi.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1312

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös**konsernitilinpäätöksen laatimisesta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytetyn säännösten mukaisesti annetun päätöksen 2 §:n ja 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut 21 päivänä lokakuuta 1998 annetun konsernitilinpäätöksen laatimisesta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytetyn säännösten mukaisesti annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (766/1998) 3 §:n 3 kohdan sekä
lisännyt päätöksen 2 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

2 §

Kansainvälisen konsernitilinpäätöksen laatiminen

— — — — —
 Jos 1 §:n 1 kohdassa tarkoitetussa valtiossa on arvopaperin julkiseen kaupankäyntiin rinnastuvan kaupankäynnin edellytyksenä se, että asianomaisen arvopaperin liikkeeseenlaskija on laatinut konsernitilinpäätöksensä noudattaen muuta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytettyä tilinpäätös-säännöstöä kuin mitä 1 momentissa tarkoitetaan, saa 1 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu kirjanpitovelvollinen laatia konsernitilinpäätöksensä noudattaen tätä säännöstöä edellyttäen, että näin laadittava konsernitilinpäätös on yhdenmukainen 1 momentissa mainitun direktiivin säännösten kanssa.

3 §

Konsernitilinpäätöstä täydentävät tiedot

Edellä 2 §:ssä tarkoitetussa konsernitilinpäätöksessä on lisäksi esitettävä:

— — — — —
 3) arvopaperin liikkeeseenlaskijan säännöllisestä tiedonantovelvollisuudesta annetun valtiovarainministeriön päätöksen (390/1999) 5, 9 tai 11 §:ssä edellytetyt tiedot, jos kirjanpitovelvollisen liikkeeseen laskemalla arvopaperilla käydään julkisesti kauppaa; sekä
 — — — — —

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Kirjanpitovelvollinen saa kuitenkin soveltaa tätä päätöstä konsernitilinpäätökseen, joka laaditaan 31 joulukuuta 1999 tai sitä ennen päättyneeltä tilikaudelta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

Hallitusneuvos Timo Kaisanlahti

N:o 1313

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**suomalaisten vakuutusyhtiöiden ja vakuutusyhdistysten sekä Suomessa toimivien ulkomaisten vakuutusyhtiöiden vakuutusluokista annetun päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on *muuttanut* suomalaisten vakuutusyhtiöiden ja vakuutusyhdistysten sekä Suomessa toimivien ulkomaisten vakuutusyhtiöiden vakuutusluokista 5 päivänä kesäkuuta 1995 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (858/1995) 5 §:n, sekä *lisännyt* päätökseen uuden 6 a, 6 b ja 6 c §:n seuraavasti:

5 §
Lisäksi niillä vahinkovakuutusyhtiöillä, joilla on oikeus toimilupansa perusteella harjoittaa 1 §:n 1 kohdassa mainitun vahinkovakuutusluokan 1 mukaista vakuutusta ja jotka ovat tehneet tapaturmavakuutuslain (608/1948) 29 §:n 1 momentissa säädetyn ilmoituksen toiminnan aloittamisesta, on oikeus tapaturmavakuutuslaissa tarkoitetun vakuutuksen harjoittamiseen.

6 a §
Sopimusta, jonka takaisinosto-oikeus on rajoitettu ennalta arvaamattomina hetkinä syntyviin tilanteisiin ja jonka perusteella vakuutusyhtiöllä on velvollisuus maksaa edunsaajalle eläkettä vähintään kahden vuoden ajan säännöllisin, korkeintaan puolen vuoden väliajoin, voidaan aina pitää henkivakuutusluokkiin 1 tai 3 kuuluvana eläkevakuutuksena, ellei se sisällä eläkevakuutuksen kuolevuusperustein hinnoiteltua kuoleman varalta voimassa olevaa turvaa. Jos tällaiseen sopimukseen sisältyy edellä tarkoitetun tyyppinen kuoleman varalta voimassa oleva turva, voidaan sopimusta pitää henkivakuutusluokkiin 1 tai 3 kuuluvana, jos ainakin toinen seuraavista ehdoista toteutuu:

1) vakuutussäästön kokonaismäärän mukaan muuttuva henkivakuutusturva tai perhe-

eläketurvan pääoma-arvo on eläkeaikana korkeintaan 80 % vakuutussäästön kulloisestakin määrästä;

2) jokaisena eläkeajan aikavälinä, jona henkivakuutusturva tai perhe-eläketurva ei muutu, löytyy hetki, jona henkivakuutusturva tai perhe-eläketurvan pääoma-arvo on korkeintaan 80 % senhetkisestä vakuutussäästön määrästä. Turvan muuttumisena ei pidetä indeksiehdosta aiheutuvaa muutosta.

6 b §
Sopimusta voidaan pitää henkivakuutusluokkiin 1 tai 3 kuuluvana pääomavakuutuksena, jos se täyttää ainakin yhden seuraavista ehdoista:

1) riskisumman itseisarvo on sopimuskauden jokaisella hetkellä vähintään 5 % vakuutussäästön määrästä;

2) riskisumman itseisarvo on sopimuskauden jokaisella hetkellä vähintään 5 % kyseiseen hetkeen mennessä maksettujen vakuutusmaksujen kokonaismäärästä;

3) kullakin sopimuskauden aikavälillä, jona vakuutetun riskin varalta voimassa oleva turva ei muutu, löytyy hetki, jona riskisumman itseisarvo on vähintään 5 % senhetkisestä vakuutussäästön määrästä. Vakuutussumman muutoksena ei pidetä indeksiehdosta aiheutuvaa muutosta;

4) vakuutusmaksu, joka on laskettu tavanomaisin perustein ja menettelytavooin lukuunottamatta sitä, että ennalta arvaamattomina hetkinä sattuvien, sopimuksessa tarkoitettujen tapahtumien sattumistodennäköisyys on oletettu sopivasti valitulla aikavälillä nolaksi, poikkeaa normaaliperusteisesta vakuutusmaksusta vähintään 3 %.

6 c §

Sellaista sopimusta, jonka etuudet määräytyvät samoin kuin 6a §:ssa määritellyssä eläkevakuutuksessa ja jonka takaisinosto-oikeutta ei ole rajoitettu 6a §:n edellyttämällä tavalla, voidaan pitää henkivakuutusluokkiin

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

1 tai 3 kuuluvana eläkevakuutuksena, jos se täyttää 6b §:n 4 kohdan mukaisen ehdon.

Sellaista sopimusta, joka on tehty ennen 1 päivää syyskuuta 1995 ja joka täyttää sopimuksen päättämisaikajakohtana voimassa olleet henkivakuutus sopimuksen ehdot, voidaan pitää henkivakuutusluokkaan 1 kuuluvana. Sopimusten, jotka muutoin ovat henkivakuutusluokkiin 1 tai 3 kuuluvien sisältöisiä, mutta eivät toteuta 6a—6c §:ien ehtoja, katsotaan kuuluvan henkivakuutusluokkaan 6.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Apulaisosastopäällikkö Jorma Heikkilä

N:o 1314

Verohallituksen päätös

vuonna 2000 sovellettavien ennakonpidätysperusteiden voimaantulosta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 1999

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakoperintälain (1118/1996) 4 §:n 1 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Ennakonpidätys toimitetaan tammi- ja helmikuussa vuonna 2000 maksettavasta suorituksesta joulukuun 31 päivänä 1999 voimassa olleiden tai verotoimiston vuodelle 2000 määräämien pidätysprosenttien mukaisesti. Ennakonpidätyksen määrää laskettaessa ei oteta huomioon vuonna 1999 maksettuja suorituksia eikä niistä toimitettuja ennakonpidätyksiä.

2 §

Maaliskuun 1 päivänä tai sen jälkeen vuonna 2000 maksettaviin palkkoihin, eläkkeisiin ja muihin ennakoperintälaissa tarkoitettuihin suorituksiin sovelletaan vuodelle 2000 vahvistettuja pidätysprosentteja. Ennakonpidätyksen määrää laskettaessa 1.3.2000 tai sen jälkeen ei oteta huomioon tammi- ja helmikuussa vuonna 2000 maksettuja suorituksia eikä niistä toimitettuja ennakonpidätyksiä.

Jos verokortissa olevan määräyksen mukaan ennakonpidätysprosentti nousee tulojen

kasvaessa (ns. portaikkoverokortti), tammi- ja helmikuussa vuonna 2000 maksetut palkat, eläkkeet ja muut ennakonpidätyksen alaiset suoritukset otetaan huomioon ennakonpidätyksen määrää laskettaessa 1.3.2000 tai sen jälkeen.

3 §

Ennakonpidätys toimitetaan edellä 1 ja 2 §:ssä tarkoitetulla tavalla ennakoperintälain

- 1) 13 §:ssä tarkoitetusta palkasta;
- 2) 25 §:ssä tarkoitetuista työ- ja käyttökorvauksista, jos suorituksen saajaa ei ole merkitty ennakoperintärekisteriin;
- 3) sekä eläkkeestä, etuudesta ja muusta ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta, jollei ennakonpidätyksen määrästä ole säädetty asetuksella.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Päivi Lilja

N:o 1315

Verohallituksen päätös

veroilmoituksesta annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 8 §:n 1 momentin, 10 §:n 2 ja 3 momentin, 13 §:n 3 ja 4 momentin sekä 17 §:n 2 ja 3 momentin nojalla

muuttanut veroilmoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun Verohallituksen päätöksen (VHp 1117/96) 13 §:n 1 momentin seuraavasti:

13 §

Veroehdotusmenettelyyn osallistuvat

Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä, joka ei ole saanut verovirastolta veroilmoituslomaketta, ei ole velvollinen antamaan veroilmoitusta 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikana. Veroilmoitus on kuitenkin annettava viimeistään 2 momentissa mainittuna aikana, jos verovel-

vollinen ei ole saanut myöskään veroehdotusta.

Korjattu veroehdotus palautetaan sen lähettäneeseen verovirastoon viimeistään kesäkuun 19 päivänä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1999 toimitettavaa verotusta varten annettaviin ilmoituksiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Kristiina Virmajoki

N:o 1316

Verohallituksen päätös

niistä perusteista, joiden mukaan muun kiinteistön kuin maatilan maapohjan verotusarvo lasketaan vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1999

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 23 §:n 4 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Perusteet

Maapohjan verotusarvoa laskettaessa perusteena käytetään niitä kuntakohtaisia tonttihin- takarttoja ja arviointiohjeita, jotka otettiin käyttöön vuodelta 1994 toimitettavassa varal- lisuusverotuksessa sellaisina kuin ne ovat tarkistettuna vuonna 1999.

Jos maapohjalle ei ole annettu arviointioh- jetta tai tonttihin- takartassa arvoa tai jos niissä perusteissa, jotka maapohjan käypää arvoa määrättäessä on otettava huomioon, on tapah- tunut oleellinen muutos, verotusarvo lasketaan noudattaen soveltuvin osin vastaavanlaista aluetta koskevaa kuntakohtaista arviointioh- jetta ja tonttihin- takarttaa.

2 §

Verotusarvojen taso

Verotusarvoksi katsotaan 73,5 prosenttia arviointiohjeiden ja tonttihin- takarttojen osoit- tamasta käyvästä hintatasosta (*tavoitearvo*).

Jos arviointiohjeen tai tonttihin- takartan arvoja on oikaistu edellisen vuoden verotuksessa, verotusarvoksi katsotaan oikaistun arvon pe- rusteella laskettu tavoitearvo.

3 §

Tavoitearvosta poikkeaminen

Jos edellisen vuoden verotusarvo on alle tavoitearvon, maapohjan verotusarvo laske- taan korottamalla edellisen vuoden verotusar- voa seuraavalla tavalla:

Edellisen vuoden verotusarvo	Korotus
alle 80 % tavoite- arvosta	20 %, kuitenkin vähin- tään 70 prosenttiin ta- voitearvosta
vähintään 80 % tavoitearvosta	10 %

Maapohjan verotusarvoksi vahvistetaan kuitenkin enintään tavoitearvo.

N:o 1316

4 §

Käyvän arvon soveltaminen

Jos maapohjan käypä arvo on tämän päätöksen mukaan laskettua arvoa alempi tai kyseessä on muu kuin rakennusmaa, maapohjan arvoksi katsotaan käypä arvo.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1999

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999. Sitä sovelletaan vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa.

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Eila Närhi*